

Sygn. akt II K 32/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Orzechowska

Protokolant: sekr. sąd. Agnieszka Wierzbicka

w obecności Prokuratora Bożeny Grochowskiej - Małek

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016r.

sprawy: **M. A.**, urodzonego w dniu (...) w D. - Syria, syn (...) A.iN.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 15 lutego 2002r. w sprawie II K 823/01 za czyn z art. 118¹ ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim popełniony w dniu 24 stycznia 2001r. na karę 40 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł;
2. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 2 lipca 2003r. w sprawie II K 532/01 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 3 września 2004r. w sprawie VII Ka 970/04 za:
 - a) czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 17 stycznia 2001r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 - b) czyn z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 24 stycznia 2001r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
 - c) jako karę łączną orzeczono karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 8 lipca 2003r. w sprawie II K 84/03 za czyn z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi popełniony w dniu 17 lipca 2002r. na karę 180 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł;
4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z dnia 21 października 2008r. w sprawie III K 670/08, za czyn z art. 292 § 1 kk popełniony w okresie od 17 stycznia do 17 czerwca 2008r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 10 zł;
5. Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28 grudnia 2011r. w sprawie II K 268/09 zmienionego ostatecznie wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 27 marca 2015r. w sprawie VII Ka 820/14 za:
 - a) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
 - b) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
 - c) ciąg przestępstw z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniach od 22 do 28 grudnia 2000r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

d) czyn z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 18 stycznia 2001r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

e) jako karę łączną orzeczono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

6. Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 31 stycznia 2014r. w sprawie II K 21/13 za czyn z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 284 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony od listopada 2002r. do 7 stycznia 2003r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono grzywnę w rozmiarze 300 stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 200 zł.

o r z e k a

I. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 84/03 i Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie II K 21/13 i wymierza skazanemu M. A. jedną łączną karę grzywny w rozmiarze 300 (trzysta) stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 200 zł;

II. na podstawie art. 577 kpk w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na poczet orzeczonej łącznej kary grzywny zalicza skazanemu grzywnę uiszczoną w sprawie II K 21/13 Sądu Okręgowego w Siedlcach i grzywnę w całości uznaje za uiszczoną;

III. w częściach nie podlegających łączeniu wyroki opisane w pkt I pozostawia odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw rozwiązuje kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 532/01 i II K 268/09 i łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierza skazanemu M. A. jedną łączną karę pozbawienia wolności w rozmiarze 3 (trzy) lat i 6 (sześć) miesięcy;

V. na podstawie art. 577 kpk w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy dotychczasowego wykonania kary od 24 stycznia 2001r. do 14 grudnia 2001r., od 19 grudnia 2004r. do 02 kwietnia 2005r., od 06 września 2013r. do 09 lipca 2014r., od 16 września 2015r. do 20 lipca 2016r. i okres odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 84/03 Sądu Rejonowego w Giżycku od 20 września 2004r. do 19 grudnia 2004r.;

VI. w częściach nie podlegających łączeniu wyroki opisane w pkt IV pozostawia odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw umarza postępowanie w części dotyczącej wyroków Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 823/01 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie w sprawie III K 670/08;

VIII. zwalnia skazanego od kosztów sądowych przejmując wydatki poniesione w toku postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.. akt II K 32/16

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zebranego i ujawnionego w toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. skazany był następującym prawomocnymi wyrokami:

7. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 15 lutego 2002r. w sprawie II K 823/01** za czyn z art. 118¹ ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim popełniony w dniu 24 stycznia 2001r. na karę 40 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł.

8. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 2 lipca 2003r. w sprawie II K 532/01** za:

A I) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2000r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

A II) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniach 22 i 28 grudnia 2000r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

A III) za czyn z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 18 stycznia 2001r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

A IV) czyn z art. 190 § 1 kk popełniony w dniu 17 stycznia 2001r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

A V) czyn z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk popełniony w dniu 24 stycznia 2001r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

A VII) jako karę łączną orzeczono karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 3 września 2004r. w sprawie VII Ka 970/04 uchylił orzeczenie o karze łącznej z pkt A VII wyroku i na podstawie art. 85 i 86 § 1 kk kary orzeczone w pkt A IV i A V połączył, orzekając karę łączną w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (obejmuje to czyn popełniony w dniu 17.01.2001 r. z art. 190 § 1 kk i czyn z 24.01.2001 r. z art. 48 ust. 1 Ustawy z dnia 24.04.1997r. o przeciwdziałaniu narkomanii). Zaskarżony wyrok, co do trzech czynów z pkt A I, A II i A III uchylił i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania (obejmuje to czyny popełnione w dniu 16.12.2000r. z art. 189 § 2 kk i in., w dniach 22 i 28.12.2000r. z art. 189 § 2 kk i in. i w dniu 18.01.2001r. z art. 189 § 2 kk i in. – czyny te obejmuje m.in. wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28.12.2011 r. w sprawie II K 268/09).

9. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 8 lipca 2003r. w sprawie II K 84/03** za czyn z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi popełniony w dniu 17 lipca 2002r. na karę 180 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 20 zł.

10. **Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli z dnia 21 października 2008r. w sprawie III K 670/08**, za czyn z art. 292 § 1 kk popełniony w okresie czasu od 17 stycznia do 17 czerwca 2008r. na karę 30 stawek dziennych grzywny po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 10 zł.

11. **Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 31 stycznia 2014r. w sprawie II K 21/13** za czyn z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 284 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony od listopada 2002r. do 7 stycznia 2003r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono grzywnę w rozmiarze 300 stawek dziennych po przyjęciu, że jedna stawka dzienna jest równoważna kwocie 200 zł.

12. **Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28 grudnia 2011r. w sprawie II K 268/09** za:

f) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

g) ciąg przestępstw z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 16 grudnia 2000r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

h) ciąg przestępstw z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 282 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniach od 22 do 28 grudnia 2000r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

i) czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 18 stycznia 2001r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

j) jako karę łączną orzeczono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 27 września 2012r. w sprawie VII Ka 332/12 zaskarżony wyrok zmieniono w ten sposób, że wymierzoną skazanemu karę łączną podwyższono do kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie wyrok utrzymano w mocy. Powyższy wyrok został uchylony w trybie kasacji wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014r. w sprawie III KK 216/14 i sprawę w części dotyczącej skazanego przekazano Sądowi Okręgowemu w Olsztynie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie VII Ka 820/14 zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że wymierzył M. A. karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze 2 lat i 6 miesięcy, w pozostałym zakresie wyrok utrzymano w mocy.

Za okres dotychczasowego wykonania kary skazany posiada pozytywną opinię (k. 199).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odpisów wyroków k. 5 i 6, 17-30, 31-32, 33, 34-35, 42, 43, 44, 49-96, danych o karalności k. 10-12, 196-198, wywiad środowiskowy k. 37-38, opinii o skazanym k. 104, 112-115, 199-202 oraz na podstawie akt spraw: II K 21/13 Sądu Okręgowego w Siedlcach, II K 268/09, II K 532/01, II K 84/03, II K 823/01 Sądu Rejonowego w Giżycku, III K 670/08 Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na początku rozważań należy wskazać, że przepisy dotyczące orzekania kar łącznych, a więc art. 85 kk i następne zawarte w rozdziale IX kodeksu karnego zostały z dniem 1 lipca 2015 r. znowelizowane, jednakże zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015.396) „przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Wszystkie skazania M. A. miały miejsce przed dniem 1 lipca 2015 roku wobec czego w sprawie niniejszej zastosowanie mają przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu sprzed tej daty. W sprawie nie zachodzi możliwość rozstrzygnięcia przy kierowaniu się przepisem art. 4 § 1 kk, bowiem jest to możliwe tylko w sytuacji, gdy zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie nowej ustawy.

Według przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r. zgodnie z treścią art. 85 kk karę łączną (również w wyroku łącznym) można orzec jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim, co do któregośkolwiek z nich wydany został choćby nieprawomocny wyrok i wymierzone zostały kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W przedmiotowej sprawie chronologicznie pierwszym wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego był wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 15 lutego 2002 roku w sprawie II K 823/01, a ostatnim wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 28 grudnia 2011 roku w sprawie II K 268/09. Wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie II K 21/13 zapadł co prawda w dniu 31 stycznia 2014 roku, jednakże wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku o którym mowa wcześniej w sprawie II K 268/09 ostatecznie zmieniony został wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 27 marca 2015 roku w sprawie VII Ka 820/14, a więc po dacie 31 stycznia 2014 roku (wyrok w sprawie II K 21/13) i przed dniem 30 czerwca 2015 roku (nowelizacja ustawy).

W sytuacji M. A. wielość czynów i zapadłych wyroków powoduje możliwość orzeczenia kary łącznej z tym, że nie wszystkie wyroki i kary w nich orzeczone nadają się do połączenia. Analiza wyroków skazujących pozwoliła sądowi na przyjęcie dwóch grup przestępstw pozostających w zbiegu umożliwiającym orzeczenie kar łącznych.

Wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 15 lutego 2002 roku w sprawie II K 823/01 jako chronologicznie pierwszy zamyka grupę przestępstw popełnionych do tej daty, to jest do 15 lutego 2002 roku. W grupie tej natomiast znajdują

się popełnione do tej daty czyny, za które M. A. skazany został przez Sąd Rejonowy w Giżycku w dniu 2 lipca 2003 r. w sprawie II K 532/01 – czyn z dnia 17 stycznia 2001 r. i z dnia 24 stycznia 2001 r., i przez Sąd Rejonowy w Giżycku z dnia 28 grudnia 2011 roku w sprawie II K 268/09 - czyny popełnione w dwóch ciągach przestępstw w dniu 16 grudnia 2000 r., czyn z okresu od 22 do 28 grudnia 2000 r. i czyn z dnia 18 stycznia 2001 r. Przestępstwa, za które M. A. został skazany wyżej opisanymi wyrokami pozostają w zbiegu realnym. W ramach tak ustalonego zbiegu realnego połączeniu podlegać będą kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 532/01 i II K 268/09. Z uwagi na fakt, że w sprawie II K 823/01 Sądu Rejonowego w Giżycku orzeczono jedynie samoistną karę grzywny wyrok ten nie może być połączony.

Temporalną granicę dla drugiej grupy przestępstw mającym znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie wyroku łącznego wyznacza wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 8 lipca 2003 r. w sprawie II K 84/03. Przed jego wydaniem skazany dopuścił się przestępstwa, za które Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie II K 21/13 skazał go za czyn popełniony w okresie od listopada 2002 r. do 7 stycznia 2003 r. Wobec pozostawania czynów objętych wyrokami w sprawach II K 532/01 i II K 268/09 Sądu Rejonowego w Giżycku w pierwszym zbiegu realnym nie mogą one być uznane za popełnione w drugim zbiegu realnym. To powoduje, że w ramach drugiego zbiegu realnego łączeniu podlegają kary grzywny orzeczone w sprawach II K 84/03 Sądu Rejonowego w Giżycku i II K 21/13 Sądu Okręgowego w Siedlcach.

Opierając się na przepisach art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Sąd rozwiązał kary łączne pozbawienia wolności orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 532/01 i II K 268/09 i łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzył skazanemu jedną nową karę łączną pozbawienia wolności. Suma kar jednostkowych pozbawienia wolności w sprawach II K 532/01 i II K 268/09 wynosiła 6 lat i 2 miesiące (6 miesięcy+1 rok+1 rok +1 rok+1 rok i 6 miesięcy+1 rok i 2 miesiące), a suma kar łącznych 3 lata i 8 miesięcy (1 rok i 2 miesiące+2 lata i 6 miesięcy).

Sąd orzekł karę łączną w rozmiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Jeżeli chodzi o drugą grupę przestępstw Sąd na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw połączył jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 84/03 i Sądu Okręgowego w Siedlcach w sprawie II K 21/13. W sprawach tych wymierzono skazanemu odpowiednio samoistne kary grzywny w rozmiarze 180 stawek dziennych po 20 zł każda i 300 stawek dziennych po 200 zł każda. W sumie wymierzono skazanemu karę grzywny w wysokości 480 stawek dziennych. Wysokość stawki w każdym wyroku była inna.

Jaką nową karę łączną grzywny wymierzono skazanemu karę 300 stawek dziennych po 200 zł każda.

Sąd Okręgowy rozważając wymiar kar łącznych orzeczonych w wyroku miał na uwadze pogląd wyrażony w piśmiennictwie i orzecznictwie, iż kryterium wyboru właściwego połączenia kar w wyroku łącznym powinno zawsze wiązać się z interesem procesowym skazanego. Ten interes procesowy wyrażają się w tym, że orzeczenie kary łącznej w zasadzie nie powinno pociągać skutków mniej korzystnych od tych, jakie pociągnęłyby dla skazanego oddzielne wykonywanie kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Nadto z ustalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego wynika, że przy ferowaniu wyroku łącznego sąd orzekający winien rozważać związek przedmiotowy i podmiotowy pomiędzy czynami objętymi wyrokami jednostkowymi. Z drugiej strony przy wymiarze kary łącznej istotne znaczenie ma też nie tylko kwestia istnienia bądź nieistnienia bliskiego związku podmiotowego i przedmiotowego lub zwartości czasowej pomiędzy poszczególnymi czyni, lecz istotne jest także jaki stopień szkodliwości społecznej charakteryzuje wszystkie czyny objęte karą łączną. Nie bez znaczenia dla wymiaru karu łącznej pozostają też ogólne dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53, w tym przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i ogólnej oraz właściwości osobiste sprawcy, które determinują wymiar kary.

Stosownie do przepisu art. 86 § 1 kk nowa kara łączna musi mieścić się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Wymierzając karę łączną Sąd posiłkował się stanowiskiem judykatury wyrażonym wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2.12.1985r. (Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33), iż jakkolwiek

przy orzekaniu kary łącznej dopuszczalne się zastosowanie zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo. Z uwagi zatem na fakt, iż w doniesieniu do skazanego M. A. nie zaszły żadne szczególne okoliczności Sąd uznał za uzasadnione zastosowanie wobec niego zasady asperacji w stosunku do kary pozbawienia wolności, co z kolei znalazło swój wyraz w wymiarze orzeczonej kary łącznej.

Przy stosowaniu zasad orzekania zarówno kary łącznej, jak i wydania wyroku łącznego duże znaczenie ma relacje zachodzące pomiędzy osądzonymi czynami, a objętymi tym orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jaki związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokości kar orzeczonych za przestępstwo objęte tym wyrokiem. Nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje jednakże ocena wielości czynów przestępczych, rodzaj, wielkość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonanyimi przez skazanego (wyrok SA w Poznaniu z 29.11.2012r., II AKa 245/12, LEX nr 1307472). Nadto wskazać należy, że popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji (wyrok SA w Krakowie z dnia 29.01.2014r., II AKa 271/13, LEX nr 1425429).

Wyrokując w niniejszej sprawie nie można zapominać, że skazany dopuścił się szeregu przestępstw skierowanych przeciwko wolności, życiu i zdrowiu oraz przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Jeżeli chodzi o łączną karę grzywny Sąd zastosował zasadę absorpcji kierując się sytuacją majątkową skazanego oraz tym, że karę grzywny w sprawie II K 21/13 Sądu Okręgowego w Siedlcach w wysokości 300 stawek po 200 zł uiszczył, a w sprawie II K 84/03 Sądu Rejonowego w Giżycku w wysokości 180 stawek po 20 zł wykonał w ramach zastępczej kary pozbawienia wolności. Przyjęcie innej zasady przy orzekaniu łącznej kary grzywny wobec skazanego zdaniem Sądu było niecelowe i wpływałoby niekorzystnie na jego sytuację procesową w zakresie odbywania tej kary.

Z dołączonej do akt opinii o skazanym z zakładu karnego wynika, że posiada on pozytywną opinię za okres dotychczasowego wykonywania orzeczonych wobec niego kar.

Zdaniem Sądu wymierzone w ten sposób kary łączne odpowiadają dyrektywom ich wymiaru określonym w art. 53 kk i są wystarczające do tego, by podziałały na skazanego powstrzymująco i uświadomiły mu nieuchronność poniesienia odpowiedzialności za naruszanie porządku prawnego. Spełnią również swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej co do poszanowania prawa i kształtowania pozytywnych postaw.

Z uwagi na fakt, że nie wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach mogły zostać połączone Sąd pozostawił je w tym zakresie do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, umorzył postępowanie w części dotyczącej wyroków Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie II K 823/01 i Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie w sprawie III K 670/08 z uwagi na brak warunków formalnych do objęcia tych skazań wyrokiem łącznym.

Na podstawie art. 577 kpk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy dotychczasowego wykonania kary od 24 stycznia 2001r. do 14 grudnia 2001r., od 19 grudnia 2004r. do 02 kwietnia 2005r., od 06 września 2013r. do 09 lipca 2014r., od 16 września 2015r. do 20 lipca 2016r. i okres odbywania zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 84/03 Sądu Rejonowego w Giżycku od 20 września 2004r. do 19 grudnia 2004r.

Na poczet orzeczonej łącznej kary grzywny zaliczył skazanemu grzywnę uiszczoną w sprawie II K 21/13 Sądu Okręgowego w Siedlcach i grzywnę w całości uznał tym samym za uiszczoną.

O kosztach sądowych orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk.